

Съ една рѣчь политическитѣ връзки между Германия и Русия били яки и поддържани още отъ личното приятелство, както на двамата императори, така и отъ онова на канцлеритѣ

Въ едно писмо (февруари 1871) германскитѣ императоръ писалъ на руския царъ, между другото и слѣднитѣ редове; „Прусия нѣма никога да забрави, че благодарение на васъ, войната се ограничи“ Вилхелмъ I искалъ да каже, че ако Русия не бѣ заплашила Австрия, то послѣдната, може би, щѣше да изпълни задължението си къмъ Франция и щѣше да атакува прусацитѣ на лѣвия флангъ. Разбира се, въ такъвъ случай шансътъ на германската армия значително би намалѣлъ, но нѣмската дипломация съумѣ да изолира Европа и да си гарантира успѣхъ.

Най-сетнѣ, прѣзъ пролѣтъта 1873 г. Вилхелмъ посѣтилъ руския императоръ въ Петербургъ. Въ продължение на 12 дена въ Петербургъ и Москва имало блѣскави празненства въ честь на кайзера. Горчаковъ придружавалъ на врѣдъ германскитѣ гости и ималъ възможность, да бесѣдва съ Бисмаркъ и Молтке, които придружавали императора и да разбере интимнитѣ мисли и планове на двамата ментори на политиката и военното изкуство. Два три мѣсеци слѣдъ това Горчаковъ заминалъ за Швейцария (Интерлакенъ), за който градъ заминалъ и Шодорди.

Горчаковъ ималъ голѣмо влияние въ свѣтската политика. На това именно разчитала френската дипломация.

Въ първитѣ дни на м. августъ Шодорди се настанилъ въ единъ отъ разкошнитѣ хотели на Интерлакенъ и обмислилъ плана си какво ще говори съ руския канцлеръ и чрѣзъ какви срѣдства ще може да се доближи до него.

III.

Шодорди и Горчаковъ. — Срѣща и резултатъ. — Интригитѣ въ Берлинъ. — Шодорди въ Цариградъ. — Инструкциитѣ на прѣдседателя на републиката.

Въ работи, въ които рускиятъ канцлеръ взималъ живо участие и влагалъ голѣмъ нравственъ и политически интересъ, не трѣбва да се очудваме, ако виждаме по